

talibus igitur ad humanè se gerendum indigebit. Nam perfectam felicitatem contemplatiuam quandam operationem esse, constare vel inde possit, quod Deos maxime beatos, & felices esse existimamus. Nam quales actiones attribuere eis debemus, iustissime? sed ridiculi sanè viderentur, si commercia facerent, & deposita redderent, atque alia huiusmodi inter se conuenerent. Nunquid fortes, ut formidolosa sustineant, periclitenturque quia honestum sit? An liberales? sed qui dabunt absurdum quippe, si etiam ipsis numum, aut tale quippiam adesse dicamus. Nam si temperantes esse eos asseruerimus, quidnam eiusmodi essent? quòd enim prauas cupiditates non habeant, molesta atque inuidiosa laus est. si demum omnia percurramus, quæ ad actiones atinent, parua & indigna diis esse videbuntur. At viuere Deos omnes existimant: quare etiam operari. non enim vel de Endymione dicitur, dormire eos oportet. ei igitur qui uiuit, & actione, & effectione item magis caret, præter contemplationem quid restat? Quare Dei operatio cum beatitudine excellat, contemplatiua erit: & ex humanis ea erit felicissima, quæ huic maxime est cognata. Argumento illud est, quòd cætera animalia quæ tali operatione penitus carèt, expertia felicitatis quousque sunt. Diis enim beata tota vita est. hominibus autem eatenus, quatenus similitudo quædam eiusmodi operationis in ipsis inest, at cæterorum animalium nullum est felix, propterea quòd contemplationis particeps nullo modo est. Quousque igitur protenditur contemplatio, eousque etiam felicitas sese extendit: & quibuscumque magis inest contemplatio, iis magis quoque inesse felicitatem constat: atque illam quidem non ex accidenti, sed ex ipsa contemplatione. ipsa enim per seipsam est pretiosa. Quare felicitas contemplatio quædam est.

CAPVT IX.

OPus erit autem & externa prosperitate homini nato. non enim ad contemplandum natura ex sese sufficit, sed oportet, ut & corpus valeat, & alimentum, & cætera obsequia suppetant. Non tamen multis & magnis opus fore felici existimandum est: etiam si absque externis bonis beatum quempiam esse non liceat. nõ enim in exuperatione sufficientia consistit, neq. iudicium, neq. actio: quippe cum fieri possit, ut qui etiã terræ & mari non imperat, honesta agat, ex mediocrib. siquidè

A δεινότεται οὐκ ἔστι τοιοῦτων πρὸς τὴν ἀνδραπύθεσσαν ἢ τὴν τελείαν ὀδύνημονία, ὅτι θεωρητικὴ τις ὅστιν ἐνέργεια, καὶ ἐν τούτῳ ἀφ' αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἄλλο τι ἐπιεικὴ καὶ μικροερίοι καὶ ὀδύνημονιας ἔστι. πρῶτος δὲ ποίας δόξαι μὲν ἔχει ἑαυτῶν, ὡς πότερὰ καὶ δικίμας; ἢ γὰρ οἷος φανώμεται συμμοδίοντος καὶ παρακρηταθίκως δόξαι δόξαι, καὶ ὅσα δὴα τοιαῦται δὴα τὰς ἀνδρείοις ἐπιμύνηταις τὰ φοβερά καὶ μιν ὀδύνημονια, ὅτι καλόν. ἢ τὰς ἀλευθερίοις; τίη δὲ δόξαι; ἀτοπον δὲ, εἰ καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμισμα, ἢ πεποιοῦτον. εἰ δὲ σὸφ' ἔστιν, αἰ εἶναι; ἢ φορτικῶς ὁ ἄριστος, ὅτι ἡ ἐξουσία φαύλας ὅτι θυμίας; διεξιδοσὶ δὲ πάντα φαίνονται αὐτὰ πρὸς τὰς πρῶτας, μικρὰ καὶ ἀνάξια θεῶν. δὴα μὲν ζῆν τε πάσης ἐπιεικῆ φασιν αὐτοῖς; καὶ ἐνεργεῖν ἄρα οὐ γὰρ δὴ καὶ θεῶν δεινῶν, ὡς πότερὸν Ἐνδύμημονια. τὰ δὲ ζῶντων τῶν πρῶτων ἀνδραπύθεσσαν, ἔπι δὲ μᾶλλον τῶν ποιεῖν, τί λείπεται πάλιν θεωρίας; ἄρα ἢ τῶν θεῶν ἐνέργεια, καὶ καί τινα διαφέρουσα, θεωρητικὴ αὐτῆς εἶναι καὶ ἔστι ἀπὸ ἐροπίνων δὴ ἢ ταύτης συγχευσαίτη, ὀδύνημονια καὶ τι. σημεῖον δὲ, καὶ τὸ μὴ μετέχειν τὰ λοιπὰ ζῶα ὀδύνημονιας, τῆς ποιότητος ἐνεργείας ἐστὲν ἄλλο τι τελείας. **D** τῶν μὲν γὰρ θεῶν πρὸς ὁ βίος μικροερίοις ἔστι ἀνδραπύθεσσαν, ἐφ' ὅσον ὁμοίωμα τῆς ποιότητος ἐνεργείας ἐπαρξέτω δὲ δὴαν ζῶων ἐπιεικῶς ὀδύνημονιας ἐπιεικῶς οὐδαμῶς κοινώμεν θεωρίας. ἐφ' ὅσον δὴ διατίθειν ἢ θεωρίας, καὶ ἢ ὀδύνημονια, καὶ ὅς μᾶλλον ἐπαρξέτω τὸ θεωρεῖν, καὶ ὀδύνημονιας, καὶ συμπεριεπίκοις, δὴα καὶ τῶν θεωρίαν αὐτῆς γὰρ καὶ αὐτῶν τιμία. ὡς εἶναι αὐτῆς ὀδύνημονια θεωρία.

Κεφάλαιον θ.

Δίησι δὲ καὶ τῆς ἐκ τῶν ὀδύνημονιας, ἀνδραπύθεσσαν ὅπου γὰρ αὐτῆς ἢ φύσις πρὸς τὸ θεωρεῖν δὴα δὴ καὶ τὸ σῶμα ὑγιαίνειν, καὶ ἔσθ' ἔστι, καὶ ἢ κοινῶν θεωρητικῶν ἐπαρξέτω. καὶ μὲν οἰστέον γὰρ πολλῶν καὶ μεγάλων δεινότεται τὸν ὀδύνημονιασόντα, εἰ μὴ ἐπιεικῶς αὐτοῦ ἔστι ἐκ τῶν ἀγαθῶν, μικροερίοις ἔστι οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐπιεικῶς τῆς αὐτῆς, οὐδὲ ἢ χρίσις, οὐδὲ ἢ πρῶτος. διωκτὸν δὲ καὶ μὴ ἀρχοντας γὰρ καὶ θαλάσσης πρῶτος

F

rebus agere ex virtute vnusquisq. possit.

Id quod